

i alt Fald at være fuldstændig betryggende imod den Fære, at Eændet kunde rejse sin Bei uden at opgive sit Opholdsstæd, saaledes at Bestemmelsen om Politifags Anlæggelse bliver illusorisk; men det har man ikke ment i det andet Thing. § 8 indeholder en Samling af Bestemmelser, der i høi Grad gaa ud paa at sikkre Husbonden imod vrangvillige, kontraktbrydende Eændere, men som gjør det paa Eændets Beføstning, og jeg kan ikke se rettere, end at disse Bestemmelser ville føre til Resultater, der i mangfoldige Tilfælde ville være uretfærdige og ubillige imod Eændet. — § 9 er omtrent usorandret, men der er dog kommet en lille Forandring deri, som ikke er saa ganske uvesentlig. § 9, som den ifjor var foreslaaet af Regjeringen, indeholdt — saa vidt jeg husker, rigtigt — en Bestemmelse om, at Husbonden i det Tilfælde, at Eændet forlod Tjenesten uden lovlig Grund, kunde forlange Sagen behandlet som offentlig Politifag mod at frasalbe Erstatningskrav. Denne Bestemmelse var kun en Ret for Husbonden, og den blev gennem Udvælgsforhandlingerne og gennem Vedtagelse her i Salen udvidet til en Ret ogsaa for Eændet til at forlange en saadan offentlig Politifag anlagt, imod at det frasaldt sin Ret til Erstatning. Bestræbelserne her i Thinget ifjor gik ud paa at stille Husbond og Eændet fuldstændig lige; naar man indrømmede en Ret for Husbonden, indrømmede man den samme Ret for Eændet, fordi man ikke vilde have, at Loven skulde være særlig betryggende for Husbonden, men kun, at den skulde være et Middel til at sikkre sig, at begge Parter holdt, hvad de havde lovet. Nu har man i det andet Thing ganske vist ikke forandret Bestemmelsen saaledes, at den ligesom negter Eændet Ret til at forlange en offentlig Politifag anlagt; men man har faaet et lille Ord forandret, saaledes som det stod ifjor som vedtaget her i Thinget. Folkethinget vedtog nemlig § 9 i følgende Skikkelse: Forlader et Eændet uden lovlig Grund sin Tjeneste eller bortviser en Husbond uden lovlig Grund et Eændet af dets Tjeneste inden Udløbet af Tjenestetiden, og denne vor mindst $\frac{1}{2}$ Aar, kan henholdsvis Husbonden eller Eændet, naar nogen af Parterne har taget Ophold i en anden Jurisdiktion, forlange Sagen undersøgt under en offentlig Politifag o. s. v." Disse Ord „nogen af Parterne“ er imidlertid her forandret til „den anden Part“, og Følgen deraf bliver, at den hele Bestemmelse ikke har nogen som helst Betydning for Eændet. Det er nemlig meget sjældent, at Husbonden tager Ophold i en anden Jurisdiktion, men det er derimod ikke saa sjældent, at Eændet bliver nødt til at tage Ophold i en anden Jurisdiktion, selv om det er forurettet. Efter den Affattelse, Loven havde ifjor som Følge af Behandlingen her i Thinget, kunde et Eændet, der var blevet bortvist af sin Tjeneste uden lovlig Grund, og som

havde været nødt til at tage Ophold i en anden Jurisdiktion for at staffe sig Erhverv, benytte Bestemmelsen i § 9 og forlange, at Husbonden blev stavnet for den offentlige Politiret, men det kan han ikke efter den foreliggende Affattelse. Nu kan Eændet kun, selv om det er bortjaget af sin Tjeneste, forlange dette, naar den anden Part, Husbonden, har taget Ophold i en anden Jurisdiktion, men det sker i Almindelighed ikke; Husbonden bliver i Reglen siddende, og da er det forurettede Eændet, naar det paa Grund af den Forurettelse, det har lidt, har været nødt til at tage Ophold i en anden Jurisdiktion for at beskaffe sig det daglige Brød, affaarvet fra at benytte den omhandlede Ret. Det er imidlertid navnlig disse Eændere, det gælder om at sørge for kunde komme til deres Ret paa en bekvemmere Maade ved den lettere Retssfølgning; men de ere ved den skete Forandring i § 9 blevene fuldstændig udelukkede fra at gjøre Budet i det ifjor vedtagne Lovforslags § 9 anvendelig til deres Fordeel; det er kun et lille Ord der er forandret, men i Virkeligheden er hele Meningen af Paragrafen bleven en anden. — I de to sidste Paragrafer er der ikke foretaget nogen Forandring. — Efter disse Bemærkninger tror jeg, det vil være de ærede Medlemmer klart, at der, skjøndt Hovedpunktet i § 7 er saaledes, som det sidst blev vedtaget her i Thinget, dog i det andet Thing er foretaget saa væsentlige Forandringer baade i § 1 og i §§ 8 og 9, at det ikke vil være muligt at tage en Beslutning her i Thinget uden gennem en nysagtig og grundig Prøvelse af Loven, og jeg skal derfor allerede nu tillade mig at udtale som min Mening, at jeg tror, det vil være rigtigt, at Loven paany i Aar bliver gjort til Gjenstand for Behandling i et Udvalg. Derfor skal jeg ikke for Diebliffet komme nærmere ird paa de Enkeltheder, jeg har antydet og løseligt berørt, da nysagtigere Drøftelse deraf rettest opsættes til Udvælgets Behandling og til 2den Behandling her i Thinget.

Chr. Jensen: Jeg kan ikke ganske tiltræde den ærede sidste Talers Udviſning og de Bemærkninger, han gjorde til Lovforslaget. De Forandringer, som han nysagtigt har udviklet her, og som ere foregaaede i det andet Thing, anser jeg for Forbedringer ved Loven. Jeg tror ikke, efter det Kjendskab jeg har til Eændeforholdet i Sylland, at det er saa ganske rigtigt, at det Nøre, som forskjellige Steder i Landet har gjort sig gjældende med Hensyn til Eændets meget ubesjøiede og utidige Forluden Tjeneste, er saa aldeles hævet endnu paa mange Steder. Hvorledes det er her eller andre Steder, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg tror, at det er hver Mand's Pligt i denne Sal at udtale sine Anskuelser efter det Kjendskab, han har til Forholdene trindt omkring i Landet, hvorledes det er udviklet paa de forskjellige Steder. Det kan nok være muligt,